

Agrinio
Photo
Festival

2023
PHOTOPOLIS

Υπό την αιγίδα και με την οικονομική συμπαράσταση
Under the auspices

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού
και Αθλητισμού

ΔΗΜΟΣ
Αγρινίου

Οργάνωση - Παραγωγή / **Organization - Production**
Πολιτιστικός Σύλλογος Photopolis / **Photopolis Cultural Association**
www.photopolis.gr
info@photopolis.gr

Διευθυντής και υπεύθυνος παραγωγής του φεστιβάλ Photopolis / **Director and production manager:**
Πάνος Καλτσάς / **Panos Kaltsas**

Καλλιτεχνική διεύθυνση / **Art Direction:**
Ελένη Μουζακίτη / **Eleni Mouzakiti**

Χώροι διεξαγωγής φεστιβάλ / **Festival venues**
Παλαιά Δημοτική Αγορά Δήμου Αγρινίου, Μουσείο Καπράλου, Κεντρική πλατεία Αγρινίου, κινηματογράφος
ΑΝΕΣΙΣ / **Old Municipal Market, Kapralos Museum, Agrinio Central Square, Cine ANESIS**

Εκδότης / **Publisher:**
Πολιτιστικός Σύλλογος Photopolis / **Photopolis Cultural Association**

Υπεύθυνος έκδοσης: Πάνος Καλτσάς / **Publication Manager: Panos Kaltsas**
Σχεδίαση εξωφύλλου / **Cover design: Aimilia Balaska**

ISSN: 2945-1477

© Για τις φωτογραφίες – Οι φωτογράφοι
© For the photographs – The photographers
© Για τα κείμενα – Οι συγγραφείς
© For the texts – The writers

Ανοίγοντας το Παράθυρο στην Τέχνη

Σε μια γιορτή για τη φωτογραφία, το Αγρίνιο προετοιμάζεται να υποδεχτεί το 5ο Διεθνές Φωτογραφικό Φεστιβάλ Αγρινίου Photopolis. Μετά από μια σειρά επιτυχημένων προφεστιβαλικών εκδηλώσεων, η πόλη θα φιλοξενήσει εκδηλώσεις που φιλοδοξούν να εντυπωσιάσουν τους λάτρεις της φωτογραφίας. Οι εκδηλώσεις περιλαμβάνουν 14 ατομικές και 2 ομαδικές εκθέσεις, παρουσιάσεις από 16 φωτογράφους της πλατφόρμας "The Provinces", Portfolio reviews, συζητήσεις για φωτογραφικά βιβλία και μουσικά events. Συνολικά, θα παρουσιαστούν 350 φωτογραφίες, προσφέροντας μια μοναδική ευκαιρία στο κοινό να εξερευνήσει τις πολλαπλές πτυχές της τέχνης της φωτογραφίας.

Το φεστιβάλ απλώνεται στους χώρους της Παλαιάς Δημοτικής Αγοράς, του Μουσείου Καπράλου και της Κεντρικής Πλατείας του Αγρινίου, δημιουργώντας μια μοναδική φωτογραφική διαδρομή μέσα στην πόλη.

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά την Ελενη Μουζακίτη, για την καλλιτεχνική διεύθυνση του φεστιβάλ, τα μέλη της φωτογραφικής ομάδας "art8" και τους εθελοντές μας για την αφοσίωση και την προσφορά τους, χωρίς την οποία δεν θα ήταν δυνατή η υλοποίηση του φεστιβάλ.

Τέλος, ένα θερμό ευχαριστώ απευθύνουμε στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και στον Δήμο Αγρινίου για την αιγίδα και την οικονομική υποστήριξη που προσέφεραν, καθώς και σε όλους τους χορηγούς για την πολύτιμη βοήθεια τους.

Ανυπομονούμε και φέτος να ανοίξουμε το παράθυρο στην τέχνη της φωτογραφίας και να ταξιδέψουμε στον κόσμο των εικόνων και της φαντασίας.

Πάνος Καλτσάς,
Διευθυντής του φεστιβάλ Photopolis

Opening the Window to Art

In a celebration of photography, Agrinio is preparing to welcome the 5th Agrinio International Photography Festival Photopolis. After a series of successful pre-festival events, the city will host events that aspire to impress photography enthusiasts.

The events include 14 solo and 2 group exhibitions, presentations by 16 photographers from "The Provinces" platform, portfolio reviews, discussions on photography books and music events. In total, 350 photographs will be presented, offering a unique opportunity for the public to explore the multiple aspects of the art of photography.

The festival is spread out in the spaces of the Old Municipal Market, the Kapralos Museum and the Central Square of Agrinio, creating a unique photographic journey through the city.

We would like to express our sincere thanks to Eleni Mouzakiti, artistic director of the festival for her curatorship, the members of the "art8" photographic team and our volunteers for their dedication and contribution, without which the festival would not have been possible.

Finally, we would like to thank the Ministry of Culture and Sports and the Municipality of Agrinio for their patronage and financial support, as well as all the sponsors for their valuable help.

Panos Kaltsas, Director of Photopolis

Photopolis:23

Φέτος, το Φεστιβάλ Photopolis επιθυμεί να δώσει έμφαση στις φωτογραφικές εκδόσεις και αυτοεκδόσεις και να φέρει σε επαφή το κοινό με το φωτογραφικό βιβλίο. Για το λόγο αυτό αφιερώνει ένα σημαντικό μέρος των κεντρικών του εκδηλώσεων σε μικρές ατομικές εκθέσεις φωτογράφων, οι οποίοι έχουν εκδώσει τα τελευταία χρόνια κάποιο φωτογραφικό βιβλίο παρουσιάζοντας φωτογραφίες που περιέχονται σε αυτό. Σκοπός των εκθέσεων και της συνακόλουθης παρουσίασης και συζήτησης με το κοινό είναι να αναδειχθούν οι δημιουργικοί προβληματισμοί που ανακύπτουν στα διάφορα στάδια που προηγούνται της έκδοσης.

Ως διοργάνωση που λαμβάνει χώρα στην περιφέρεια της Ελλάδας, επιθυμία μας είναι να παρουσιάζουμε σε ένα τμήμα του φεστιβάλ φωτογραφικές σειρές που αφορούν στην ελληνική περιφέρεια. Σε αυτό το πνεύμα ξεκινάμε φέτος μία συνεργασία με την πλατφόρμα The Provinces και προβάλλουμε 16 φωτογραφικές εργασίες που αναδεικνύουν πτυχές της ελληνικής περιφέρειας.

Τέλος, όπως κάθε χρόνο η ανοιχτή πρόσκληση που απευθύνεται σε διεθνές κοινό, μας δίνει τη δυνατότητα να εκθέτουμε επιλεγμένα φωτογραφικά πρότζεκτ διαφορετικής θεματολογίας σύγχρονων καλλιτεχνών, ενώ ο παράλληλος ετήσιος θεματικός διαγωνισμός δίνει την ευκαιρία σε δεκαπέντε φωτογράφους από τη διεθνή και την εγχώρια σκηνή να ερμηνεύσουν τη θεματική του διαγωνισμού.

Ελένη Μουζακίτη
Καλλιτεχνική διευθύντρια του Φωτογραφικού
φεστιβάλ Αγρινίου Photopolis

Photopolis:23

This year, Photopolis Festival wishes to emphasize photographic publishing and self-publishing and to bring the public into contact with the photographic book. For this reason it is devoting a significant part of its main events to small solo exhibitions of photographers who have published a book in recent years. The aim of the parallel presentation and discussion is to highlight the creative concerns that arise in the various stages leading to publication.

Being an event that takes place in the periphery of Greece, our aim is to present in a section of the festival photographic projects that relate to the Greek periphery. In this context, this year we are starting a collaboration with The Provinces platform and presenting 16 photographic series that highlight aspects of the Greek periphery.

Finally, as every year, the open invitation addressed to an international audience gives us the possibility to present selected photographic projects of different themes and practices by contemporary artists, while the parallel annual thematic competition gives the opportunity to fifteen photographers from the international and domestic scene to interpret the theme of the competition.

Eleni Mouzakiti
Artistic director of Photopolis Festival

Λουκάς Βασιλικός / Lukas Vassilikos (GR)

Έξι βαθμοί διαχωρισμού / Six degrees of separation

"Σύμφωνα με τη θεωρία των έξι βαθμών διαχωρισμού, κάθε άνθρωπος μπορεί να συνδεθεί με οποιονδήποτε άλλο στη γη μέσα από έξι μόνο βήματα ενδιάμεσων γνωστών.

Η θεωρία κάνει τον πλανήτη να φαντάζει θεαματικά μικρότερος, παρότι ο πληθυσμός του κλιμακώνεται αγέρωχα. Από μια άλλη οπτική γωνία, μοιάζει να κολυμπάμε, άγνωστοι όλοι, σε μια εποχή επιφανειακής οικειότητας, χαμένοι σε μοναχικούς λαβύρινθους και βολικούς μικρόκοσμους, παρότι στα κοινωνικά δίκτυα διακινούνται περισσότερες προσωπικές πληροφορίες από ποτέ. Ίσως τότε η φωτογραφία δρόμου να προβάλλει εκ νέου ως ποιητικό ιδίωμα σε αστικές ζώνες με απρόσμενη τριβή και ρευστότητα, που διερευνά την ελαστικότητα στις αποστάσεις των έξι βαθμών, διεκδικώντας οικειότητα με το ανοίκειο".

Ηρακλής Παπαϊωάννου,
Απόσπασμα από τον πρόλογο του βιβλίου.

«According to the theory of the six degrees of separation, every human being can connect with anyone else on earth through only six intermediate steps known. The theory is that the planet is seemingly smaller, even though its population is escalating confidently. From another point of view, we all seem to be swimming, unknown to everyone, in an age of superficial intimacy, lost in lonely labyrinths and convenient microcosms, even though more personal information is circulating on social media than ever before. Perhaps then street photography will once again emerge as a poetic idiom in urban areas with unexpected friction and fluidity, exploring resilience at six-degree distances, claiming familiarity with the unfamiliar.»

Excerpt from the foreword of the book
by Hercules Papaioannou

Πηνελόπη Θωμαΐδη / Penelope Thomaidi (GR)

Υπό Πίεση / Under Pressure

Το Under Pressure (Υπό Πίεση) είναι μια φωτογραφική έρευνα γύρω από την ιστορία της έρευνας και εξόρυξης υδρογονανθράκων στην Αλβανία και στην Ελλάδα από τις αρχές του 20ου αι. έως σήμερα.

Ενώ το 2019 το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο κηρύσσει κατάσταση εκτάκτου ανάγκης για το κλίμα στην Ευρώπη και στον κόσμο, στη δυτική Ελλάδα εκτελούνται έρευνες για την ανεύρεση κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, ενώ στην Αλβανία η καρδιά της τοπικής πετρελαιοβιομηχανίας εξακολουθεί να χτυπά σχεδόν έναν αιώνα μετά τις πρώτες εξορύξεις πετρελαίου, στο λεγόμενο μεγαλύτερο χερσαίο κοιτάσμα της Ευρώπης.

Μελετώντας το παρελθόν και το παρόν, επιχειρούμε να φανταστούμε το μέλλον αυτών των υπό ανάπτυξη περιοχών στα νοτιοανατολικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το project υλοποιήθηκε με την υποστήριξη του Δημοσιογραφικού Μη Κερδοσκοπικού Οργανισμού iMEDD – Incubator for Media Education and Development. Μέρος του τυπώθηκε με τη μορφή εφημερίδας δωρεάν διανομής σε 1000 +1000 αντίτυπα, τα οποία επέστρεψαν ως επί το πλείστον στις κοινότητες που φωτογραφήθηκαν.

Για τις εικόνες αρχείου: Archivio Tagliarini (Rome), The New York Times, Εθνικό Αρχείο Κινηματογράφου της Αλβανίας

Under Pressure is a photographic investigation into the history of oil and gas exploration and exploitation in Greece and Albania from the early 20th century until today.

While 2019 the European Parliament declared climate emergency for Europe and the world, research for hydrocarbons reserves was ongoing in Greece, while in Albania the heart of the local oil industry was beating inside the largest oilfield of continental Europe, 100 years after the first drillings were made.

By observing the past and the present, we are trying to imagine the future for these underdeveloped countries on the south-eastern frontier of the European Union.

This project is supported by iMEDD – Incubator for Media Education and Development. Part of it was printed as a free press which was distributed mostly among the communities that were photo-graphed.

Archive material: Archivio Tagliarini (Rome), The New York Times, Central State Film Archive (Albania)

Ηλίας Μπουργιώτης / Ilias Bourgiotis (GR)

Το Βλέμμα της Αιωνιότητας / The Gaze of Eternity

Ένας από τους δημιουργούς που με συγκινούσαν με το έργο τους ήταν ο Θόδωρος Αγγελόπουλος. Με εντυπωσίαζε ο τρόπος που κινηματογραφούσε, τα πλάνα του, η φωτογραφία του, η μουσική των ταινιών του. Έβλεπα στο έργο του την Ελλάδα που γνώρισα στα ταξίδια μου, με τις ιστορικές και τις πολιτικές της μνήμες, που λίγο-λίγο χανόταν. Από τότε είχα την επιθυμία να βρεθώ κοντά του στη διάρκεια της κινηματογραφικής δημιουργίας, να τον γνωρίσω, να επικοινωνήσω μαζί του και να φωτογραφίσω το backstage. Αυτό είχε το μεγαλύτερο φωτογραφικό ενδιαφέρον για μένα, ήταν κάτι που μπορούσε να έχει τη δική μου ματιά, ενώ όλοι και όλα κινούνταν στον ρυθμό της προετοιμασίας του πλάνου, ενώ όλα συνέβαιναν πίσω από την κάμερα. Στην πρώτη συνάντησή μας στη λίμνη Κερκίνη, με ρώτησε γιατί θέλω να φωτογραφίσω. Του έδωσα τότε και ξεφύλλισα το βιβλίο μου Αθέατη Ελλάδα. Με κοίταξε, το χαμόγελό του με καλωσόρισε. Και το ταξίδι συνεχίστηκε... έως το τελευταίο πορτρέτο που του έκανα εκείνο το εφιαλτικό βράδυ στο Κερατσίνι λίγα λεπτά πριν το μοιραίο, στην ανολοκλήρωτη ταινία του "Η Άλλη Θάλασσα".

One creator whose work I found enchanting was the director Theo Angelopoulos. I was impressed by how he filmed, his shots, his photography, the film scores he chose. In his work, I saw the Greece that I had encountered in my travels, the historical and political memories that are slowly fading. I've always wanted to be in his orbit while he's filming, to get to know him, to communicate with him, to photograph him off the set. This was what interested me most, it would bring my lens to his creative work, to those moments driven by the rhythms of preparation, those moments when the focus was behind the camera.

The first time we met at Lake Kerkini, he asked why I wanted to photograph the backstage of his films. That's when I gave him my book, Invisible Greece. He looked at me with a welcoming smile. And the journey continued...until the last frame of him I shot that horrid night at Keratsini, just a few minutes before fate struck leaving his film, "The Other Sea", incomplete.

Δημήτρης Μυτάς / Dimitris Mytas (GR)

Μωβ / Mauve

Το ΜΩΒ δεν αποτελεί μια τυχαία απόχρωση της χρωματικής παλέτας. Αντιπροσωπεύει ένα πολύ μοντέρνο χρώμα, καθώς αποτελεί την πρώτη τεχνητή χρωστική στην ιστορία. Επιπλέον, η ψυχολογική ερμηνεία των χρωμάτων το θεωρεί τουλάχιστον «μυσηριώδες»: οι φωτεινές άκρες του φάσματός του αποπνέουν δύναμη, ανωτερότητα και πολυτέλεια, ενώ οι σκοτεινές χροιές του αντικατοπτρίζουν την εσωστρέφεια, την περισυλλογή και την αυτοκριτική. Αυτές οι σκοτεινές ρομαντικές ποιότητες ταυτίστηκαν με τη δική μου συναισθηματική κατάσταση των τελευταίων ετών, όταν και δημιουργήθηκαν οι ΜΩΒ φωτογραφίες. Το όλο έργο χωρίζεται σε πέντε διαδοχικές ενότητες, που αποδίδονται ως οι «Ελεγείες των σκοτεινών αποχρώσεων του ΜΩΒ».

MAUVE does not constitute any random tone of the colour palette. It represents a modern color, the first synthetic dye in history. Furthermore, psychology science labels it as "mysterious": the lighter edges of its spectrum exude power, superiority and lavishness while its darker hues reflect introversion, thoughtfulness and self-criticism. Those dark romantic qualities identified with my emotional state of the past years, when MAUVE photographs actually have been created. The whole project is divided in five consecutive subjects, attributed as the "Elegies of the dark shades of MAUVE".

Στέλλα Νάστου / Stella Nastou (GR)

Είδα / I Saw

Μια συνομιλία με το άψυχο είναι οι περισσότερες φωτογραφίες του βιβλίου. Η αίσθηση - ψευδαίσθηση επικοινωνίας και η ομοιότητα τοπίων ανά τον κόσμο είναι και το περιεχόμενο. Η δική μου αντίληψη της σχέσης φυτών και ζώων με το περιβάλλον τους αλλά και φυσικών φαινομένων με αυτό είναι ο τρόπος με τον οποίον γίνεται η συγκεκριμένη επικοινωνία. Όλα αυτά εκφράζονται με μία εικόνα «Μία εικόνα 1000 λέξεις».

Ο συνδυασμός και η σύνθεση των σχημάτων και των μορφών δίνει ένα πολύ πιο εύγλωττο λεξιλόγιο για την έκφραση ατμόσφαιρας, συναισθημάτων και επικοινωνίας από το λόγο. Από την άλλη δίνει χρόνο στην κατανόηση χωρίς αντιπαράθεση. Ανοίγει διόπλατα τις πόρτες του προσωπικού με πολύ διακριτικό τρόπο. Δίνει τη δυνατότητα στο τέλος αυτής της ανταλλαγής, να πάρει ο καθένας ό,τι δει και ό,τι θέλει: μεγάλη ελευθερία. Τέλος, όταν και αν έρθει η στιγμή του λόγου, η κουβέντα είναι πολύ πιο ουσιαστική για τους ενδιαφερόμενους.

A conversation with the inanimate. This is what most of the photos in this book are. The sense / illusion of communication and the similarity of landscapes around the world is also its content. My own perception of the relationship of plants and animals with their environment and natural phenomena to it is the way in which this communication takes place. All interacting elements are expressed in a picture. "One picture 1000 words". The combination and composition of shapes and forms gives a much more eloquent vocabulary for expressing atmosphere, emotions and communication than words. On the other hand, it gives time for understanding without confrontation. It opens the doors of the personal element in a very discreet way. It gives the possibility at the end of this exchange, for everyone to take what they see and what they want: great freedom. Finally, when eventually a conversation takes place, only the essential and the meaningful will be discussed.

Στεφάνια Ορφανίδου / Stefania Orfanidou (GR)

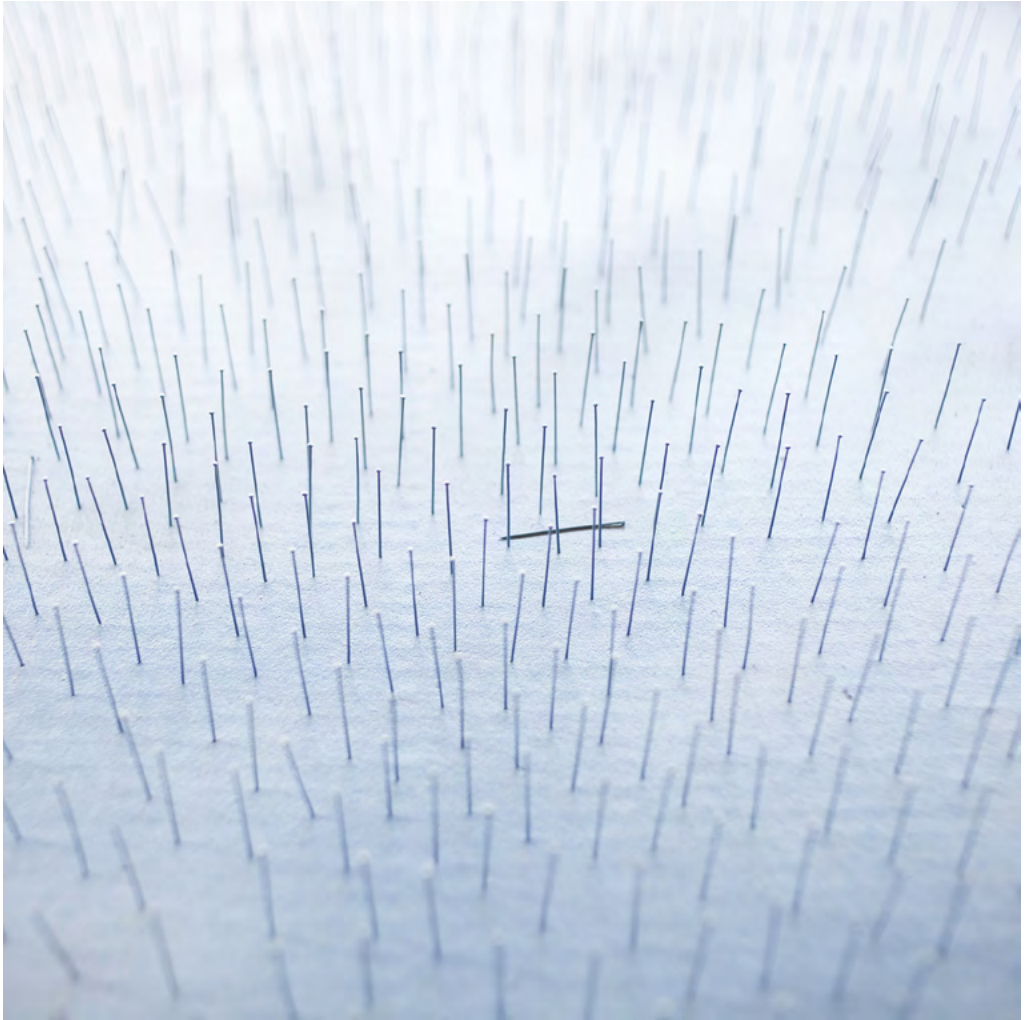
Cold Turkey (2015–2018)

Οι συμβολικοί «τόποι» που εξερευνά κανείς στη διαδικασία της απεξάρτησης, η αίσθηση της διαρκούς εγρήγορσης και της αναμονής «αυτού του ενός και μοναδικού πράγματος που θα επεκτείνει τη ζωή πέρα από τα όρια», όπως γράφει ο R.M. Ρίλκε, εγγράφονται σε μια ανθολογία από εικόνες ανοιχτές σε ερμηνείες. – Ματθαίος Τσιμιτάκης

Το βιβλίο "Cold Turkey" διερευνά τα διαφορετικά επίπεδα της εμπειρίας του εθισμού και της περιπέτειας της απεξάρτησης από αυτόν, προσεγγίζει τη σχέση της εξάρτησης με το πένθος, με στόχο την εξορία από το φαντασιακό, την αναζήτηση του φωτός, την πορεία προς τη λύτρωση, τη διέξοδο σε μια προσωπική κάθαρση.

The symbolic "places" that one explores in the process of detoxification, the sense of constant alertness and waiting for "for that one thing that will infinitely enlarge your life", as R.M. Rilke writes, are inscribed in an anthology of images open to interpretation. – Matthaïos Tsimitakis

"Cold Turkey" book investigates the different levels of the experience of addiction and the adventure of rehabilitation from it, approaches the relationship between addiction and grief, that aims at the exile from the imaginary, the search for light, the way out to a personal redemption.

Λευτέρης Παρασκευαΐδης / Lefteris Paraskevaidis (GR)

Γύρω από τη Γραμμή / Around the Line

Δομικά έργα, ολοκληρωμένα ή μη, αυθαίρετες παρεμβάσεις και ιδιοκατασκευές απροσδιόριστης χρήσης, συνθέτουν ένα περιβάλλον αποτελούμενο από δύο βασικά χαρακτηριστικά. Αφενός τη διαρκή μεταβολή του τοπίου, είτε λόγω ανθρώπινων παρεμβάσεων είτε γιατί απλώς το αποφασίζει η φύση, και αφετέρου, τη τυχαιότητα με την οποία αυτά συμβαίνουν. Εγκαταλειμμένοι χώροι εστίασης, ερειπωμένα νυχτερινά clubs και μικρά βενζινάδικα, μαρτυρούν τις εγχώριες αλλαγές που έχουν συμβεί, και συνεχίζουν να συμβαίνουν, σε κοινωνικό και πολιτισμικό επίπεδο.

Η νέα μορφή που πήρε ο αυτοκινητόδρομος με την ολοκλήρωση των έργων υποδομής, δεν μίκρυνε χιλιομετρικά την διαδρομή. Την έκανε πιο ασφαλή, πιο ξεκούραστη και γρήγορη, ίσως όμως και πιο άχαρη και βαρετή, καθώς η ασφάλεια συνεπάγεται από λιγότερη ζωή στο δρόμο. Οι τυχαίες στάσεις στο δρόμο αντικαταστάθηκαν, στην πλειοψηφία τους, από αντίστοιχες προγραμματισμένες. Η εξερεύνηση των περιοχών γύρω από τον αυτοκινητόδρομο έγινε πιο περιπλοκή και χρονοβόρα, με την διαδρομή, αρκετές φορές, να διαρκεί ως και δώδεκα ώρες, δηλαδή όσο υπήρχε φυσικό φως. Η χρήση των χαρτών της Google κατέστη απαραίτητο βοήθημα για την ομαλότερη πλοήγησή μου ενώ, πολλές φορές χρειάστηκε να περάσω πολλές ώρες μπροστά στον υπολογιστή σε street view mode αντιπαραβάλλοντας τις σημειώσεις μου για να προετοιμάσω ένα ταξίδι, υπολογίζοντας τη διαδρομή και τον χρόνο που αυτή κάθε φορά χρειαζόταν.

Structural works, whether complete or not, arbitrary interventions and makeshift constructions of indefinite use, constitute an environment characterized by two main features. On the one hand, the constant transformation of the landscape, either due to human interventions or simply as decided by nature, and on the other hand, the randomness with which these things happen. Abandoned restaurants, dilapidated nightclubs, and small gas stations bear witness to the domestic changes that have occurred and continue to occur at a social and cultural level.

The new form that the highway took with the completion of infrastructure works did not significantly shorten the distance in kilometers. It made it safer, more comfortable, and faster, but perhaps also more dull and boring, as safety implies less life on the road. Random stops on the road were mostly replaced by planned ones. Exploring the areas around the highway became more complicated and time-consuming, with the journey sometimes lasting up to twelve hours. The use of Google Maps became a necessary aid for smoother navigation, and many times I had to spend hours in front of the computer in street view mode, comparing my notes to prepare for a trip, calculating the route and the time it would take each time.

Γιώργος Σαλαμέ / Georges Salaméh (GR)

Αθήνα Σ' Ακούω / Hear you Athens

Αθήνα, το τρίτο δωμάτιο του σπιτιού μου.

Το "Αθήνα Σ' Ακούω", είναι μια σειρά φωτογραφιών και μικρών αφηγήσεων. Είναι και μία αλληλογραφία μεταξύ δύο φίλων, των Georges Salaméh και Αλέξανδρου Μιστριώτη.

Αυτή η συνομιλία τους μέσα στα χρόνια, συνοψίζεται σε ένα βιβλίο.

Οι εικόνες έχουν παραχθεί σε μια περίοδο οχτώ χρόνων, μαθαίνοντας να παρατηρώ το αστικό τοπίο, σαν μια έκφραση ενός βιωματικού, άμεσου, μη εννοιολογικού βλέμματος.

Περιπλανώμενος και βυθιζόμενος στο χάος της Αθήνας, το καταργώ. Το χάος αντιστέκεται όσο του αντιστεκόμαστε, γιατί το χάος ταιριάζει στον άνθρωπο. Περιπλανώμενος στο χρόνο που ανοίγει, ανακαλύπτω το ελάχιστο ολόκληρο, και η Αθήνα αντηχεί τον οικείο μου χώρο και τις φιλοδοξίες μου ως πολίτης.

Μέσα από τα χρόνια της μαθητείας μου στην Αθήνα, ξεκίνησα να ακούω και να αγκαλιάζω την πόλη μου, όχι για αυτό που θα έπρεπε να είναι ή για αυτό που θα ήθελα να είναι, αλλά για αυτό που είναι και μου διαφεύγει.

Athens, the third room of my apartment.

HEAR YOU ATHENS is a series of photographs and short narrations. It is also a correspondence between two friends, Georges Salameh and Alexandros Mistriotis. Their conversation, over the years, is summarized in a book.

This body of work was produced over an eight-year period, living and learning to observe the urban space as an expression of an experiential, direct, non-conceptual gaze.

Wandering and sinking in Athens' chaos I abolish it. Chaos resists us because we resist it, for chaos becomes man. Wandering in time expanding outwards, I discover the inner in its entirety and Athens echoes ones' intimate space and aspirations as a citizen.

Through those years of my apprentice, I started off to hear & embrace my city neither for what I wanted it to be but for what it is and eluded me.

Χρήστος Σωτηρόπουλος / Christos Sotiropoulos (GR)

How Kate Bush Didn't Save Me From Anything

Μεγάλωσα σε ένα περιβάλλον που η χριστιανική θρησκεία και η πίστη συναυτουργούσαν και συνδιαμόρφωσαν μια ακολουθία συμπεριφορών και συνθειών, όχι μόνο στους ανθρώπους που έκλειναν μέσα τους οι τοίχοι του σπιτιού μου, αλλά και πέρα από αυτό. Ταυτόχρονα, εκπαιδεύτηκα να θαυμάζω τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, και υποδέχθηκα τη γνώση για τη δωδεκαθεϊστική θρησκεία σαν ένα χαριτωμένο παραμύθι. Μεγαλώνοντας, ήρθαν να προστεθούν πολλά ακόμα σημεία αναφοράς στα οποία έδειξα εμπιστοσύνη, όπως η επιστήμη, η οικογένεια, η φιλία. Παρατηρώντας και συνταιριάζοντας αυτά τα βιώματά μου χρόνια μετά, άρχισα να αναρωτιέμαι: πόσο με έχουν διαμορφώσει αυτά τα στοιχεία; Τι είναι δικό μου και τι επίκτητο; Η πίστη είναι μια μορφή ταυτότητας; Και αν ναι, τι είδους; Με αυτό το βιβλίο λοιπόν προσπαθώ να δώσω τις δικές μου προσωπικές απαντήσεις επαναπροσδιορίζοντας κομμάτια αυτού του παζλ που συνέθεσαν εαυτόν.

I grew up in an environment where the Christian religion and faith co-created and co-formed a sequence of behaviors and habits, not only among the people within the walls of my house, but also beyond it. At the same time, I was trained to admire the culture of my ancient ancestors, and I welcomed the knowledge of their religion as a cute fairy tale. Growing up, many more reference points that I trusted were added, such as science, family, friendship. Observing and coming to terms with these experiences years later, I began to wonder: how much have these elements shaped me? What is mine and what is acquired? Is faith a form of identity? And if so, what kind? Through this work I try to give my own personal answers by redefining pieces of this self-assembled puzzle.

PHOTOFOLIOS:23

Η έκθεση Photofolios:23 αποτελείται από έξι projects τα οποία προέκυψαν μετά από δημόσια πρόσκληση.

The exhibition Photofolios:23 consists of six projects which were selected after a public call.

Κριτική επιτροπή:
Ελένη Μουζακίτη
Λάμπρος Παπανικολάτος.

Judging Committee:
Eleni Mouzakiti
Lambros Papanikolatos

Photographer

Κωστής Αργυριάδης / Kostis Argyriadis

Noemi Comi

Lukas Doulsan

Cinzia Laliscia

Francesco Merlini

Ilaria Sagaria

Country

Ελλάς/Greece

Ιταλία/Italy

Γαλλία/France

Ιταλία/Italy

Ιταλία/Italy

Ιταλία/Italy

Project

DD/MM/YYYY

Lupus Hominarius

Le chagrin des Belges

Finalmente posso andare

Akodessawa

Full of grace

Κωστής Αργυριάδης / Kostis Argyriadis (GR)

DD/MM/YYYY

Το DD/MM/YYYY είναι μια σειρά φωτογραφικών αναζητήσεων που αφορούν τον τόπο και την παρουσία. Εξερευνά τον χρόνο καθώς περνάει ανάμεσά μας καθώς και ό,τι απομένει από αυτή τη διαδικασία. Είναι, κατά κάποιο τρόπο, μια απομόνωση σε ένα μικρό σύμπαν που προσπαθώ να φτιάξω και να υπάρχω άνετα μέσα σε αυτό. Αυτά που ανακαλύπτω (ή βρίσκω) σε αυτή τη φωτογραφική εργασία είναι ανθρώπινες μορφές και ίχνη της φύσης που είναι βομβαρδισμένα με κατακερματισμένα τμήματα μνήμης που συλλέγω για να δημιουργήσω ένα νέο πέρασμα. Αυτό το νέο πέρασμα που πρόκειται ίσως για μια καινούργια απομόνωση, ή για κάποια διέξοδο είναι την ίδια στιγμή μια απόπειρα να είμαι συνειδητά παρών, πάντα με τον τρόπο που μια καινούργια απάντηση ανοίγει το δρόμο για μια καινούργια ερώτηση και έτσι να ανοίξει ένας καινούργιος κύκλος, κλείνοντας τον προηγούμενο. Τώρα που κοιτάζω τις στιγμές που το DD/MM/YYYY δημιουργήθηκε και δημιούργησε, βλέπω ότι πάντα υπάρχει κάτι παραπάνω για να ξετυλιχτεί: είναι μια υπενθύμιση για το τι είναι σημαντικό χωρίς να μοιάζει σημαντικό, μια φευγαλέα ματιά στις καθημερινές μαγικές αλλά τόσο συνηθισμένες σκηνές που προσφέρει η ζωή.

DD/MM/YYYY is a series of personal photographic explorations of place and presence. It explores time and what remains of it as it flows between us. In a way, it is an isolation in a small universe that I am trying to create and within which I am trying to exist comfortably. What I discover (or find) in this series are human forms and traces of nature, bombarded by fragments of memory that I collect to create this new passage, which may be a new isolation or a way out. At the same time, I am attempting to remain consciously present, aware, always in the way that every new answer leads to a new question, starting a new circle while ending the previous one. As I look back on this project's moments of creation, I observe that there is always something more to unfold: a reminder of what is actually important without seeming important; a fleeting glimpse of the everyday, magical, yet trivial events that life provides

Noemi Comi (IT)

Lupus Hominarius

Το Lupus Hominarius αναφέρεται στους θρύλους και τις λαϊκές ιστορίες της Καλαβρίας (Ιταλία), με βάση τη μορφή του Λυκάνθρωπου. Η εικόνα του λύκου ήταν πάντα αυτή ενός άγριου και επιθετικού θηρίου. Όντας στην πραγματικότητα πιο επιδέξιο και δυνατότερο από τον άνθρωπο, το ζώο είχε έναν τοτεμικό ρόλο και σε σαμανικές τελετουργίες το μιμούνταν για να εξευμενίσει το πνεύμα. Σύμφωνα με τη λαογραφία της Καλαβρίας, από την άλλη πλευρά, κάποιος θα μπορούσε να γίνει Λυκάνθρωπος ως αποτέλεσμα κατάρας, μέσω μολύνσεων, δαγκωμάτων ή συμφωνιών με τον διάβολο. Ο θρύλος που μοιράζονται πολλές πόλεις της Καλαβρίας είναι αυτός που σχετίζεται με την «πρώτη γαμήλια νύχτα», κατά την οποία η νύφη πεθαίνει στα χέρια του λυκάνθρωπου συζύγου της, ενώ οι δύο ολοκληρώναν το γάμο. Πολύ συχνά, μάλιστα, δημιουργήθηκαν τέτοια παραμύθια για να εμποδίσουν τις γυναίκες να βγαίνουν μόνες στο χωριό, ειδικά τη νύχτα. Επιπλέον, πολλοί εκμεταλλεύτηκαν τα παραμύθια εσταλάζοντας τον τρόμο φορώντας μάσκες λύκου, εμποδίζοντας τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και ληστεύοντας ελεύθερα τα κελάρια του χωριού.

Lupus Hominarius refers to the legends and folk tales of Calabria (Italy), dwelling on the figure of the Werewolf. The image of the wolf has always been that of a fierce and aggressive beast. Being in fact more skilled and stronger than man, the animal held a totemic role and in shamanic rituals was imitated to propitiate the spirit. According to Calabrian folklore, on the other hand, one could become a Werewolf as a result of curses, through infections, bites, or pacts with the devil

The legend shared by many towns in Calabria is the one related to the "first wedding night," in which the bride dies at the hands of her werewolf husband while the two were consummating the marriage. Very often, in fact, such tales were created to prevent women from going out alone in the village, especially at night. In addition, many took advantage of the tales by instilling terror by wearing wolf masks, preventing people from leaving their homes, and freely robbing the village cellars.

Lukas Doulsan (FR)

Le Chagrin des Belges

Ο εθνικισμός απειλεί τη σταθερότητα και τις ιδρυτικές ιδέες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε. Ζεμούρ και η Λεπέν στη Γαλλία, το Brexit στην Αγγλία, η Χρυσή Αυγή στην Ελλάδα, η Λίγκα στην Ιταλία...). Ανησυχώ, γι' αυτό θέλω να δω πώς μοιάζει ένα μέρος όπου κόμματα, όπως το NVA και το Vlaams Belang στο Βέλγιο, είναι στην εξουσία. Θέλω να δω μια δυστοπική περιοχή στη λαβή των πολιτικών ακροτήτων, του ρατσισμού, του βάρους της ιστορίας και του γκρίζου του ουρανού.

Nationalism threatens the stability and the founding ideas of the European Union (E. Zemmour and the Le Pen in France, the Brexit in England, the Golden Dawn in Greece, the League in Italy...). I am worried so I want to see what a place looks like where parties like the NVA and Vlaams Belang have installed their authority in Belgium. I want to see a dystopian territory in the grip of political extremes, racism, the weight of history and the grey of the sky.

Cinzia Laliscia (IT)

Finalmente Posso Andare

Το Finalmente Posso Andare αφηγείται τη συνύπαρξή μου με τον θάνατο της γιαγιάς μου και της θείας μου. Όλα συνέβησαν κατά το πρώτο lockdown της Ιταλίας λόγω Covid19, το 2020. Ο ιός δεν είχε καμία σχέση με το θάνατο τους, αλλά έγινε το εμπόδιο ανάμεσα σε μένα και την οικογένειά μου. Τις έχασα, αλλά είναι σαν να μην μπορούσα να ζήσω αυτή την απώλεια, δεν μπορούσα να επεξεργαστώ αυτό που συνέβαινε. Δεν είχα την ευκαιρία να τις αποχαιρετήσω προσωπικά, ακόμα κι αν η γιαγιά μου ήταν μόλις μισή ώρα μακριά μου. Ήμουν κλεισμένη στο σπίτι μου με τον αδερφό μου και δύο σημαντικά κομμάτια του εαυτού μας είχαν μόλις φύγει. Άρχισα να ψάχνω τρόπο να εκφράσω αυτό το κενό, ήταν το μόνο που μπορούσα να κάνω. Μεγάλωσα περιτριγυρισμένη από τη φύση, πάντα με καθισύχαζε και ένιωθα ότι μπορούσα να μιλήσω για αυτές τις εμπειρίες μέσα από αυτήν. Δεν μπορούσα να βγω έξω κι έτσι έφερα τη φύση κοντά μου. Άρχισα να ψάχνω στο φωτογραφικό μου αρχείο και τότε γεννήθηκε αυτό το εικαστικό ημερολόγιο. Μετά από σχεδόν τρία χρόνια συνειδητοποίησα ότι απλώς προσπαθώ να δημιουργήσω τον αποχαιρετισμό που δεν κατάφερα να δώσω, αλλά που όλοι αξίζουμε.

Finalmente Posso Andare recounts my coexistence with the death of my grandmother and my aunt.

It all happened during first Italy's lockdown due to Covid19, in 2020. The virus had nothing to do with their passing but it became the obstacle between me and my family. I lost them, but it's like I couldn't live that loss, I couldn't process what was happening. I didn't have the chance to say goodbye in person even if my grandma was just half an hour away from me. I was locked in my house with my brother and two important parts of us had just left. I started looking for a way to express this emptiness, it was the only thing I could do.

I grew up surrounded by nature, it always reassured me somehow and I felt like I could talk about these experiences through it. I couldn't go out, so I brought nature to me. I started searching in my photographic archive and that's when this visual diary was born. After almost three years I realized that I'm just trying to create the farewell that I couldn't give but we all deserve.

Francesco Merlini (IT)

Akodessawa

Στη Lome, πίσω από μια σκουριασμένη σιδερένια πύλη, μια μεγάλη αμμώδης αυλή με δύο μεγάλες μεταλλικές τέντες προστατεύει από τον καυτό ήλιο άνδρες, γυναίκες και παιδιά που, ξαπλωμένοι και καθισμένοι σε παγκάκια, περιμένουν τους πελάτες να πουλήσουν τα ασυνήθιστα προϊόντα τους. Δεν πρόκειται για μια απλή αγορά, πρόκειται για τη μεγαλύτερη αγορά βουντού στον κόσμο, την Akodessawa Marche des Feticheurs.

Τα αντικείμενα που κατασκευάζονται είναι συσκευές ικανές να δημιουργήσουν κοινωνικές σχέσεις και κατά συνέπεια να υπερβούν τις προφανείς τους ιδιότητες, ενσωματώνοντας αξίες και δυνάμεις που είναι ξένες προς την ανθρώπινη βούληση. Το φετίχ είναι η παγίωση ενός μοναδικού γεγονότος που δίνει μια νέα ταυτότητα σε στοιχεία που είναι αρχικά ετερογενή. Μπορεί να είναι Θεός, αλλά και άνθρωπος, φυτό, ζώο ή υλικό. Αυτό εξαρτάται από το τελετουργικό όπου ενεργοποιείται το φετίχ ως υποδοχέας ενός συνόλου ζωτικών αναπνοών.

In Lome, behind a rusty iron gate, a big sandy yard with two big metal awnings protect from the scorching sun men, women and kids who, lying and sitting on benches, wait for customers to sell their unusual goods. This is not just a market, this is the World's largest voodoo market, the Akodessawa Marche des Feticheurs.

The objects created are devices able to create social relationships and consequently to transcend its apparent immanence, incorporating values and powers that are foreign to the human will. A fetish is a fixation of a unique event that gives a new identity to elements that are originally heterogeneous. It can be God, but also human, plant, animal or material. This depends on the ritual where the fetish, receptor of a set of vital breaths, is activated

Ilaria Sagaria (IT)

Full of Grace

Αξιοποιώντας τη μυθολογία, την τέχνη και τη φωτογραφία, η δημιουργός προσφέρει μια σύνθετη και πολυεπίπεδη εικόνα, γεμάτη πολιτιστικά σύμβολα, καλλιτεχνικές αναφορές και απηχήσεις του ψυχισμού, εξερευνώντας το πολύπλευρο σύμπαν -εσωτερικό και εξωτερικό- της γυναικείας φύσης. Από την αρχαιότητα συσσωρεύονται καταναγκαστικοί, μεταβλητοί, υποφερτοί και συχνά ανέφικτοι κανόνες ομορφιάς, όχι απαραίτητα ως αποτέλεσμα του γυναικείου βλέμματος. Ανάμεσα στο ιδεώδες της ομορφιάς που πρέπει να επιδιώκεται, στους μύθους της σεμνότητας και της γονιμότητας, στην αίσθηση της ανεπανόρθωτης παροδικότητας και της γήινης φθοράς, αναδύεται και η διεκδίκηση της ατέλειας του σώματος. Χάρη στην επιδέξια χρήση του φωτός και του χρώματος που κατά καιρούς μοιάζει να θέλει να συγχωνεύσει τη ζωγραφική και τη φωτογραφία σε έναν συνεχή διάλογο, η δημιουργός πραγματοποιεί έναν εορτασμό όλων των πτυχών της γυναικείας ομορφιάς σε ένα παρόν φτιαγμένο από σκοτάδι και φως που εξακολουθεί να διατηρεί την κληρονομιά του κλασικισμού και των σκοτεινών αρχέτυπων.

Tapping into mythology, art and photography, the author delivers a complex and layered imagery, full of cultural symbols, artistic references and details and echoes of the psyche, exploring the multifaceted universe – internal and external – of the feminine. Since ancient times, coercive, variable, suffered and often unattainable canons of beauty have been piling up, not necessarily as a result of the female gaze. Between the ideal of beauty to strive for, myths of modesty and fertility, a sense of irremediable transience and earthly decay, the claim of the imperfection of the body also emerges. Thanks to a skilful use of light and color that at times seem to want to merge painting and photography in a constant dialogue, the author carries out a celebration of female beauty in all its facets, bringing it into a present made of darkness and light that still retains the legacy of classicism and obscure archetypes.

Street Life

Πριν από περίπου 13 χρόνια ένα βιβλίο Αμερικανού ελληνικής καταγωγής φωτογράφου, μέλους του Magnum, ήταν για μένα μία αγαπημένη ανακάλυψη στην φωτογραφία. Το βιβλίο του Κωνσταντίνου Μάνου American Color 2 με συγκλόνισε για την υπέροχη χρήση του χρώματος στην αποτύπωση σκηνών δρόμου στην Αμερική της δεκαετίας του 2000. Στις εικόνες του η μοναξιά και το δράμα, ακόμη και στις σκηνές γιορτής ή ανάπαυλας, βυθίζονται μέσα σε τεράστιους όγκους έντονων χρωμάτων και μαύρης σκιάς.

Την χρονιά αυτή στον διαγωνισμό του φεστιβάλ Photopolis με θέμα Street Life είχαμε μεγάλο αριθμό ποιοτικών συμμετοχών, από πολλές χώρες, κάνοντας την επιλογή δύσκολη. Οι φωτογραφίες του διαγωνισμού, ασπρόμαυρες ή έγχρωμες ενέχουν όλα τα χαρακτηριστικά και την καλή τεχνική του φωτογράφου δρόμου, ο οποίος σε δέκατα του δευτερολέπτου πρέπει να δει το αντικείμενο, το κάδρο, και να επιλέξει ακριβώς την στιγμή που θα πατήσει το κλείστρο. Η κάθε εικόνα, που είναι το αποτέλεσμα μακράς και επίμονης παρατήρησης του φωτογράφου, καλεί τον θεατή να την παρατηρήσει προσεκτικά και να δώσει την δική του ερμηνεία, η οποία δεν θα είναι και η μοναδική.

Γιατί όπως αναφέρει και ο κ. Μάνος, η ακριβής λεπτή τομή μεταξύ του χρόνου και του αντικείμενου παρατήρησης, είναι που μπορεί να μεταμορφώσει το συνηθισμένο σε αναπάντεχο και το πραγματικό σε σουρεαλιστικό.

Ρέα Παπαδοπούλου,
μέλος κριτικής επιτροπής

Thirteen years before, a book written by an American photographer of Greek origin, a member of Magnum, was for me a favorite discovery in photography. Constantinos Manou's book "American Color 2" blew me away for his wonderful use of color in capturing street scenes of America in 2000s. Inside his images, loneliness and drama, even in scenes of celebration or respite, are submerged in vast volumes of intense colors and black shadow.

This year in the Photopolis festival's Street Life competition we had a large number of quality participants, from many countries, making it difficult to choose! However, Manou's photos, black and white or colored, contain all these characteristics and good techniques of the street photographer, who in a tenth of a second has to see the object and the frame while choosing the precise moment to press the shutter (μηπως είναι το capture the photo?). Each image, which is the result of long and persistent observation of the photographer, invites the viewer to observe it carefully and to give his own unique interpretation, (αυτό δεν νομίζω ότι χρειάζεται...which will not be the only one.)

According to Mr. Manos words... "it is the exact fine intersection between time and object that can transform the ordinary into the unexpected and the real into the surreal".

Rea Papadopoulou,
photographer, jury member

Πρώτο βραβείο / 1st prize

Βάσση Λαμπρινή / Vassi Lamprini (GR)

Δεύτερο βραβείο / 2nd prize

Janusz Jurek (PL)

Τρίτο βραβείο / 3rd prize

Juan Rodriguez Morales (ES)

Αχιλλέας Πέτροβας / Achileas Petrovas (GR)

Λίνα Καλανταρίδου / Lina Kalantaridou (GR)

Φοίβος Σταμπολιάδης/ Foivos Stampoliadis (GR)

Katarzyna Pracuch (PL)

Anastasiia Antonenko (UA)

Βασίλης Ζαβέρδας / Vassilis Zaverdas (GR)

Showrav Chowdhury (BD)

Πάυλος Αντωνάτος / Pavlos Antonatos (GR)

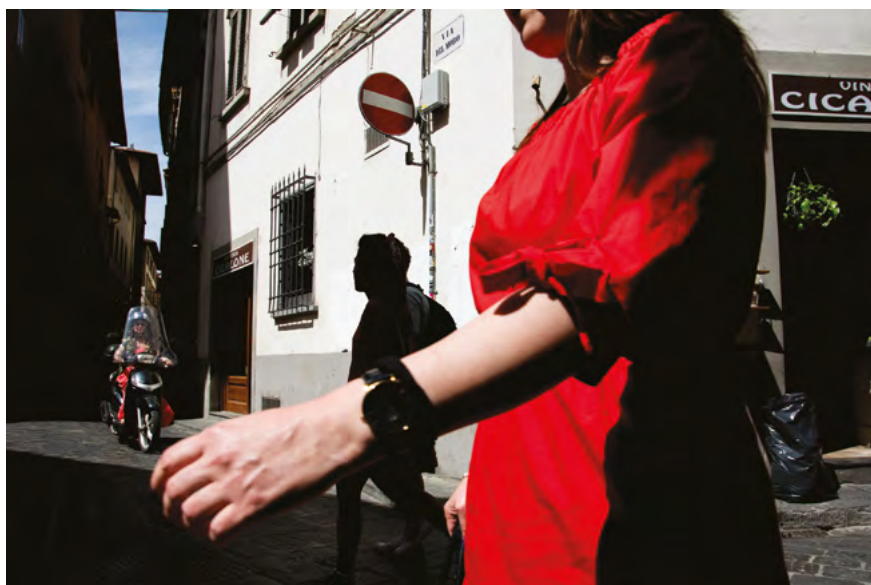
Μαίρη Τσουλούφα / Mary Tsouloufa (GR)

Julien Drogoul (FR)

Αικατερίνη – Βασιλική Μέρη / Ekaterini – Vassiliki Meri (GR)

Χρήστος Προβιάς / Christos Provias (GR)

Encounters

Επιμέλεια / Curated by:
Φωτεινή Παπαχατζή / Photini Papahatzhi

Η συλλογή φωτογραφιών Encounters συντάσσεται μέσα από ένα φάσμα ιδεών που αναπτύχθηκαν από τις σύνθετες διασταυρώσεις των συμμετεχόντων μεταξύ του διηγήματος «Η περιπέτεια ενός φωτογράφου» του Ιτάλο Καλβίνο, του «αρχείου των σκουπιδιών» του Θανάση Βαλαώρα και των προσωπικών αναζητήσεων των φωτογράφων στον ιδιωτικό τους χώρο ή στο αστικό τοπίο που τους περιβάλλει.

Με αφητηρία αυτά τα στοιχεία συνυπάρχουν σαν πολλαπλές πολιτισμικές αναφορές είτε σαν νέα αρχεία διαρκούς κινητικότητας όπως αυτό της Άνας Ασημακούλας και των «σκοτεινών» ασπρόμαυρων και πολύχρωμων εικόνων του Δημήτρη Γρηγορίου, είτε σαν καταγραφές της ανθρωπογεωγραφίας της άκρης της πόλης της Αλέκας Δημητριάνου και του Κώστα Τσόλκα. Οι εικόνες της Ελένης Λίτινα μοιάζουν να επιπλέουν λοξά σαν κάποια κινηματογραφική κουρτίνα, μια άσκοπη διαπραγμάτευση της συμμετοχής μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού σε μια εποχή συνεχούς επιτήρησης και αυτοπροβολής. Ο Δημήτρης Κούρτης σαν άλλος «κυνηγός του άπιαστου, όπως χιλιάδες άνθρωποι που βγάζουν στιγμιαίες φωτογραφίες» κινείται ανάμεσα στους θολούς διαδρόμους και την σταθερή γεωμετρία του αστικού τοπίου ενώ η Θεώνη Λειβαδίτη αναζητά το ίχνος στο αχανές αφρικανικό τοπίο. Από το αρχείο των σκουπιδιών ο Πάνος Καλτσάς επιλέγει να αξιοποιήσει ως τεκμήρια κοινωνικού φύλου αυτές με τις οποίες συνδιαλέγεται η κεντρική φωτογραφία της σύνθεσης του. Αυτή η αντιμετώπιση είναι που δημιουργεί ένα αίσθημα εγρήγορσης και ανησυχίας: δημόσιος vs ιδιωτικός χώρος, ταυτότητα και φύλο, ιδιωτική και οικογενειακή ζωή, το γυμνό σώμα απέναντι στη συλλογική ταυτότητα. Η νυχτερινή, σχεδόν κινηματογραφική περιπλάνηση του Άρη Παπαβασιλείου στους κενούς δημόσιους χώρους διαπνέεται από το ίδιο ανησυχητικό αίσθημα καθώς ο δημόσιος χώρος βρίσκεται υπό αυξανόμενη πίεση στον σημερινό κόσμο της παγκόσμιας επιτάχυνσης και αστικοποίησης. Στα μακρο-τοπία του Λάμπου Μπαλάττα ο θεατής έρχεται αντιμέτωπος με γνώριμες - άγνωστες υφές που μεταμορφώνονται σε φανταστικά όντα, βουνά ή ονειρικά μονοπάτια.

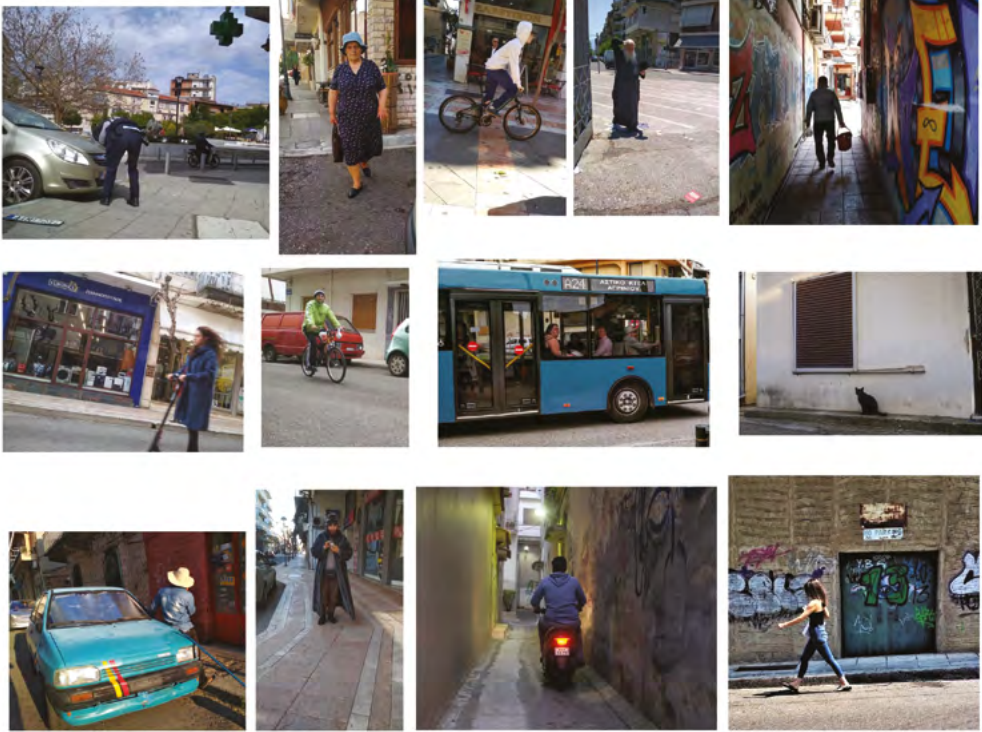
The "Encounters" photo collection is compiled through a spectrum of ideas developed from the participants' composite intersections between Italo Calvino's short story "The Adventure of a Photographer", Thanasis Valaora's "Garbage Archive" and the photographers' personal research in their private space or in the urban landscape that surrounds them.

As a starting point, these elements co-exist as multiple cultural references, either as new records of constant mobility, such as that of Anna Asimakoula or the "dark" black and white and the colorful images of Dimitris Grigoriou, or as records of the anthropogeography of the edge of the city by Alexa Dimitrianiou and Kostas Tsolkas. Eleni Litina's images seem to float sideways like some kind of movie curtain, an aimless negotiation of participation between public and private in an age of constant surveillance and self-projection. Dimitris Kourtis, like another "hunter of the elusive, like thousands of people who take instant photos" moves between the blurred corridors and the fixed geometry of the urban landscape, while Theoni Livaditi searches for the trace in the vast African landscape. From the trash archive, Panos Kaltsas chooses to utilize as evidence of social gender those photos with which the central photograph of his composition interacts. It is this treatment that creates a sense of vigilance and uneasiness: public vs. private space, identity and gender, private and family life, the naked body versus collective identity. Aris Papavassiliou's nocturnal, almost cinematic wandering through empty public spaces is imbued with the same unsettling feeling as public space comes under increasing pressure in today's world of global acceleration and urbanization. In Lampos Balta's macro-landscapes, the viewer is confronted with familiar and unfamiliar textures that transform into imaginary beings, mountains or dreamlike paths.

Φωτεινή Παπαχατζή

Photini Papahatzhi

Άννα Ασημακούλα / Anna Asimakoula

Αλέκα Δημητριάδου / Aleka Dimitriani

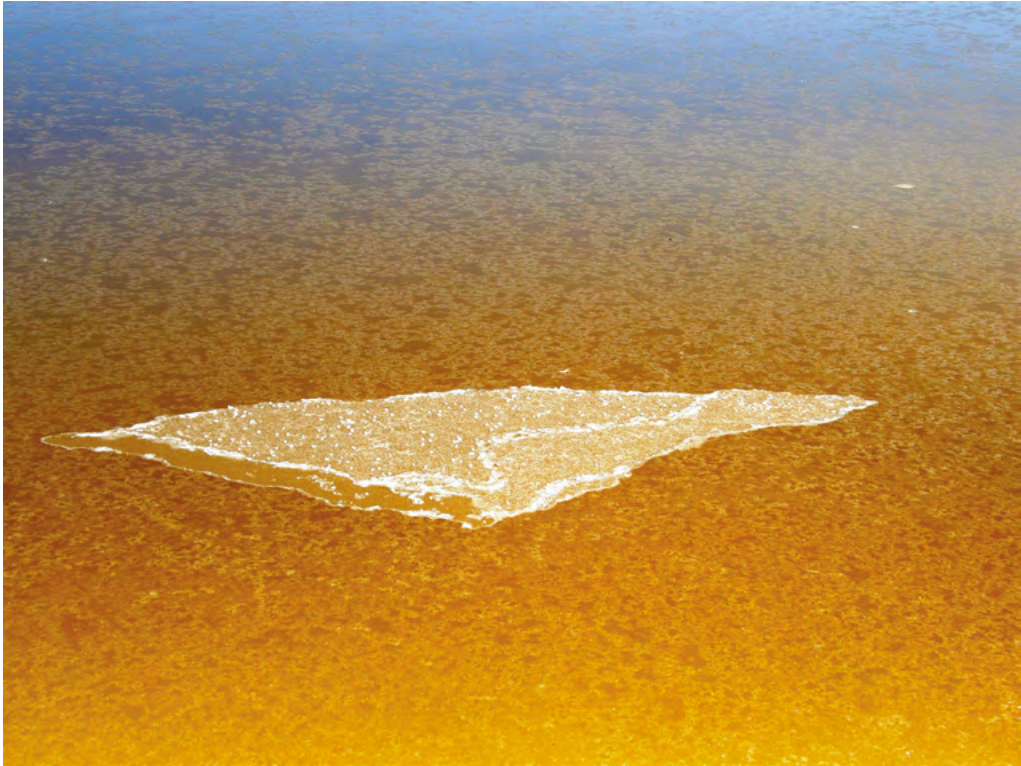

Ελένη Λίτινα / Eleni Litina

Λάμπρος Μπαλτάς / Lambros Baltas

Άρης Παπαβασιλείου / Aris Papavasileiou

Screening Program: The Provinces

Η πλατφόρμα The Provinces παρουσιάζει με τη μορφή προβολής 16 φωτογραφικές εργασίες που αναδεικνύουν όψεις του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος της ελληνικής περιφέρειας.

Το The Provinces επιχειρεί να λειτουργήσει ως forum για τη συζήτηση και τον αναπροσδιορισμό του όρου επαρχία, παρέχοντας τις βάσεις για έναν διάλογο ανάμεσα στο κέντρο και την περιφέρεια απαλλαγμένο από στερεοτυπικές προκαταλήψεις.

Επιμέλεια:
Η ομάδα The Provinces

The Provinces platform presents in the form of a projection 16 photographic projects that highlight aspects of the lifestyle, the natural and cultural environment of the Greek periphery.

The Provinces attempts to act as a forum for discussion and redefinition of the term 'province', providing the basis for a dialogue between the centre and the periphery stripped of stereotypical prejudices.

Επιμέλεια:
Η ομάδα The Provinces

Σάκης Δαζάνης / Sakis Dazanis (GR)

Where the River Runs Mute

Χρήστος Δημητρίου / Christos Dimitriou (GR)

Greetings from Limnos 1988 – 2000

Χριστόφορος Δουλγέρης / Christoforos Doulgeris (GR)

T-Factory

Κοσμάς Εμμόγλου / Kosmas Emmoglou (GR)

Έλα Κατέ / Ela Kate

Ανδρέας Κατσάκος / Andreas Katsakos (GR)

Big Bazaar

Γεράσιμος Κοιλάκος / Gerasimos Koilakos (GR)

Λακωνίς / Lakonis

Μαρία Κουμianού / Maria Koumianou (GR)

The Living Room

Ηλίας Κουμουλίδης / Ilias Koumoulidis (GR)

Voreia

Γιάννης Κρίκης / John Krikis (GR)

Τεχνητοί Παράδεισοι / Artificial Paradises

Κωνσταντίνος Μερεντίτης / Konstantinos Merentitis (GR)

It's hot

Κυριάκος Μιχαηλίδης / Kyriakos Michailidis (GR)

Terra Drama

Βασίλης Νταόπουλος / Vasilis Ntaouroulos (GR)

Urban Pulp

Βαγγέλης Πατσιαλός / Vaggelis Patsialos (GR)

Imprints II

Γιώργος Σταύρος / Yorgos Stavros (GR)

Κτηνοτρόφοι / The Breeders

Ιρίνα Φοσγκεράου / Irina Vosgeraou (GR)

Το Κάλεσμα του Γκιώνη / The Call of the Gioni

Νικόλας Χρυσός / Nickolas Chrissos (GR)

Chase the Dragon

Διήμερο ταινιών μικρού μήκους

Two days of short films

Μαγιονέζα / Mayonnaise

Αστέριος Γούσιος / Asterios Gousios

Έβρος / Evros

Κυριάκος Αναστασίου / Kiriakos Anastasiou

In this world of others

Πάυλος Μαυρικίδης / Pavlos Mavrikidis

Sexual Distancing

Δημήτρης Ασπρολούπος

Break the silence

Βαγγέλης Καλαϊτζής / Vaggelis Kalaitzis

Νόστος / Nostos

Πάυλος Βησσαρίου / Pavlos Vissariou

Forever Yours

Martin Elia Hermena

The ball is mine

Pablo Soto

Το παιχνίδι / Toy

Νατάσα Σμυρναίου / Natasha Smyrnaioi

The Wanting

Alexandros Mattei

Η ψύχα στο κουκούτσι / Kernel in the pit

Γιώργος Χρυσανθακόπουλος / George Chrysanthakopoulos

Eye of the bread

Khaled Farajzaden & Osman Mohammad Abdolla

Homemade Cookies

Νικόλαος Κάκωνας, Καλλιόπη Βίλλη Κωτούλα / Nikolaos Kakonas, Calliopi Villy Kotoula

Πνεύμα Γηγενές / Indigenius loci

Βίκυ Μαρκολέφα / Vicky Markolefa

Το καπρί / The Boar

Κωνσταντίνος Τσιόδουλος / Konstantinos Tsioudoulos

Ελευσίς / Elefsis

Τάκης Μπαρδάκος / Takis George Bardakos

Πορφυρή Λεμονιά / Porfyri Lemonia

Δημήτρης Άντζους / Dimitris Andjus

Two Angels

Ramaz Baranov

Endless Shades

Rene Rodlauer

Athame

Δημήτριος Καρράς / Dimitrios Karas

Μάρικα γιατί να φοβάσαι; / Marika... why be afraid?

Ματθαίος Φρατζεσκάκης / Matthaios Frantzeskakis

Tierra Imaginada: de este lado

Felipe Marcel

Κινηματογράφος ANESIS
/ Cinema ANESIS

Αναλογική Εποχή

Analogue Era

Στην έκθεση παρουσιάζονται αναλογικές φωτογραφικές και κινηματογραφικές μηχανές, εξοπλισμός σκοτεινού θαλάμου και παλιές φωτογραφίες Αγρινιωτών φωτογράφων. Τα αντικείμενα έχουν παραχωρηθεί από φωτογράφους, κινηματογραφιστές και ιδιώτες συλλέκτες.

Συνδιοργάνωση με την
Γυμναστική Εταιρεία Αγρινίου
29/11 - 13/12/2023

Παπαστράτειο Μέγαρο

The exhibition features analogue photographic equipment, motion picture film cameras, vintage movie projectors, darkroom equipment and old photographs of Agriniot photographers. The objects have been lent by photographers, filmmakers and private collectors.

Co-organized with the
Gymnastic Society of Agrinio
29/11 - 13/12/2023

Papastrateio Hall

Στρογγυλή Τράπεζα

Φωτογραφίες και Φωτογραφικά Βιβλία

Οι φωτογράφοι Λουκάς Βασιλικός, Πηνελόπη Θωμαΐδη, Δημήτρης Μυτάς, Ηλίας Μπουργιώτης, Στέλλα Νάστου, Στεφάνια Ορφανίδου, Λευτέρης Παρασκευαΐδης, Γιώργος Σαλαμέ και Χρήστος Σωτηρόπουλος, παρουσιάζουν τη δουλειά τους και συζητούν με το κοινό για το πως οι φωτογραφίες τους έγιναν φωτογραφικά βιβλία.

Συντονιστές: Ελένη Μουζακίτη,
Λάμπρος Παπανικολάτος

Round Table Discussion

Photographs and Photobooks.

Photographers Loukas Vassilikos, Penelope Thomaidi, Dimitris Mytas, Elias Bourgiotis, Stella Nastou, Stefania Orphanidou, Lefteris Paraskevaidis, George Salame, Christos Sotiropoulos, will present their photographic work and discuss with the public how their photographs became photobooks.

Coordinators: Eleni Mouzakiti,
Lambros Papanikolatos

Portfolio Reviews

Τα Portfolio Reviews προσφέρουν την ευκαιρία σε φωτογράφους και καλλιτέχνες να έρθουν σε επαφή με καταξιωμένους επαγγελματίες από τη φωτογραφική κοινότητα, να λάβουν κριτική για τη δουλειά τους και να αναζητήσουν τον δρόμο προς διεθνή φεστιβάλ, μέσα ενημέρωσης και δίκτυα.

Reviewers:

Ελένη Μουζακίτη
Λάμπρος Παπανικολάτος
Γιώργος Σαλαμέ
Χρήστος Σωτηρόπουλος

The Photopolis Photo Festival's Portfolio Reviews offer an opportunity for emerging artists and photographers to meet and network with acclaimed experts.

Reviewers:

Eleni Mouzakiti
Lambros Papanikolatos
Georges Salameh
Christos Sotiropoulos

**Μουσικές Music
Εκδηλώσεις Events**

27/10

group Inedmon

4/11

The Peppermills Band

8/11

Κλεοπάτρα Στούμπου / Kleopatra Stoumbou

ΧΟΡΗΓΟΙ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

THE PROVINCES

Photopolis
Agrinio Photo Festival